

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 2. Aruspex alias malum consilium luit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](#)

Ηδὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίᾳ

§. II.

Aruspe x alius malum consilium luit.

Cur autem consilium malum in consilientem refundatur, nihil est querendum. Suspectus est cocus, qui cibum parat, quem ipse nolit edere. Tute intruisti, tibi exedendum est, ait ille. Merito inbetur ipse calicem haurire, qui venenum miscuit alteri. *Suadeo,* quod ipse facturus essem, ait fidelis amicus. *Sentio, suadeoq; tibi, quibus haud grauer uti.* *Ipsa mihi similis si quando occurreret e^ss^{us},* inquit apud Homerum Calypso. Græcis i^ηg^{όν}η β^{ουλή}, Homer^a lib. 5. *Sacra quedam res est consilium.* Ut ergo libenter est accipiendum, cum res postulat, ita quoque est religiosè citraquæ fraudem dandum, si quis egeat. Alioquin non defuturum est Numen, quod poenas repetat ab eo, qui rem sacram ac diuinam violârit. Meminit T. Liuius Papyrium Cursorem, cum consul Aquiloniam ob sideret, velletq; prœlium committere cum hostibus, nisi si quid auspicia refragarentur; ac consultus pullarius suaderet uti committeret, cum aues infausta nuntiasserent, re cognita pullarium in prima acie constituisse: qui primo traiectus telo violatam religionem expiarit. Va-

tit. Livi-
us Dec. 1.
lib. 10.

H 4 Valerij

Val. Max.
I.7. cap. 2.

Ierij verba sunt: *Papyrius Cursor consul cùm Aquiloniam oppugnans prælium vellet committere, pullariusq; non prosperatibus anibus ementitus optimum ei auspicium renuntiasset; deflacia illius factus certior, sibi quidem & exercitu bonum omen datum credidit, ac pugnam incepit.* Ceterū mendacē ante ipsam aciem constituit: ut haberent *Dij cuius capite, si quid ira conceperant, expiarent.* Directum est autem sine casu, sine etiam cælestis numinis prouidentia, quod primum ē contrariā parte missum erat telum, in ipsum pullarij pectus, eumq; exanimem prostrauit. Id ubi consul cognouit, fidente animo & hostis inuasit, & Aquiloniam cepit. Tam citò animaduertit, quo pacto iniuria imperatoris vindicari deberet, quemadmodum violata religio expianda foret, & quā ratione victoria apprehendi posset. Egit virum seuerum, consulem religiosum, imperatorem strenuum: timorū modum, pœna genus, spei viam, uno mentis impetu rapiendo. Quid autem mirum est, pullarium consilio mendaci, dum Papyrium voluit decipere, se ipsum in exilium dedisse: illius discipulus erat, illius artem, exercebat, qui vt omnes secum in interitum trahat, ipsos etiam Prophetas conatur ad mala consilia danda impellere. Hinc enim

aīc

ait: *Egrediar, & ero spiritus mendax in ore om-* 2. Paral.
nium Prophetarum tuus, Achab scilicet, qui ^{18. 20.}
 noluit audire Michæam consulentem bene;
 sed tantum credidit illis, qui optata pro-
 phetarent. Melior fuit Papyrius Cursor re-
 ge Achab. Ille enim maluit sibi vera, quam
 uis ingrata dici; jussitque grata mendaciter
 promittentem in prima acie stare, ut pri-
 mus caderet. Quadrat in hunc pullarium
 optimè, quod Virgilius cecinit de alio au-
 gure, in prælio, quod cœperat, infelice.

Cadit ipse Tolumnius augur,

Virgil.

lib. 12. ~~ll. 18. 20.~~

neid.

Primus in aduersos telum quitorserat hostes.
 Cœpit quippe prælium, qui suasit prælium:
 nihil enim illi tunc homines, sine augurijs,
 incipiebant. Quod saepe contingit hodie-
 que, ut litium, rixarum, & bellorum autho-
 res maxima litium, rixarum, & bellorum
 sentiant detrimenta.

§. III.

Lupus calumnians à vulpe leoni obiectus.

Par autem est, vt, quemadmodum bene
 consultum, & consulenti & consultori pro-
 dest; ita male consultum ipsi quoque noceat
 consultori. Quod Varro his verbis indica-
 uit: *Opinor, non solum, quod dicitur, Malum* M. Varro
consilium consutori esse pessimum, sed etiam l. 3. de re
rustic. c. 1.

H s bonum